

Húsvétvasárnap

Bevezető

Tegnap este varázslatos szép liturgiával, és diadalmas érzéseket ébresztő feltámadási körmenettel ünnepeltük meg Urunk Jézus Krisztus föltámadását. Az ünneplők közül, dicséretes módon, sokan újra itt vannak e szentmisén, mert tudják, hogy minden szentmisében újból és újból Urunk Jézus Krisztus halálát hirdetjük, és hittel valljuk feltámadást, míg el nem jön. Kérdezzük meg azért önmagunktól, valóban hittel, vagy megszokásból mondjuk e szavakat?

Kirie litánia

Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus, ki három nap a sírban feküdtél. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, aki harmad napra feltámadtál a halálból. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Nézzük Jézus életét a hit fényében.

Az evangéliumok részletesen tárják eléink Jézus földi életét születésétől egészen mennybemenetelig. Ezen írásokból ismerjük meg tanítását, amelyet a mennyei Atya bízott rá, de bemutatják cselekedeteit is, amelyek Istentől kapott küldetését erősítik meg. Az emberek szem- és fültanúi az eseményeknek, közvetlenül tapasztalják meg a történéseket. Az evangéliumok emellett rögzítik az emberek reakcióit, válaszait is a Krisztus-eseményre.

És itt jönnek az igazi érdekességek. Mert mást jelent valamit látni, illetve mögé látni az eseményeknek. Mást jelent valamit hallani, illetve meghallani, megszívlelni a hallottakat. Mást jelent megtapasztalni valamit, illetve megérteni annak értelmét és jelentőségét. Az utóbbiakhoz már nem elegendők emberi érzékszerveink, ide már valamilyen többetre van szükség.

A szemmel csak azt lehet látni például, hogy Betlehemben, szegény körülmények között megszületik egy gyermek. De hit kell ahhoz, hogy valaki e gyermekben felismerje az Isten Fiát. A füllel csak azt lehet hallani, amit Jézus elmond, de hit szükséges ahhoz, hogy e tanításban valaki felismerje az örök élet igéit. Az emberek szemükkel csak azt látják, hogy meggyógyulnak a betegek, de hit szükséges ahhoz, hogy e csodás gyógyításokban felismerjék az isteni irgalmasság működését.

Nézzük a húsvéti eseményeket is a hit fényében.

A húsvéti eseményeknél is a hit fényében ismerhető fel Jézus szenvedésének, halálának és feltámadásának értelme és jelentősége.

Az elmúlt napokban megelevenedett számunkra Jézus életének utolsó szakasza. Nagycsütörtök este mi is az apostolok közé ültünk az utolsó vacsora termében, hogy láthassuk szeretetének jelét, a lábmosást, s fogadjuk szeretetének másik jelét, az Oltáriszentséget. Ezt követően együtt virrasztottunk vele szenvedésének kezdetén, majd nagypénteken elkísértük őt a kereszttúton. Szívünkben megrendülve szemléltük, amint kileheli lelkét, s visszaadja azt a Teremtő Atyának. Miután Jézust sírba helyezték, számunkra is a csend, a csendes várakozás ideje következett.

Ma, húsvétvasárnap pedig az egész keresztény világgal mi is örvendezve halljuk az örömhírt: Krisztus feltámadt! A húsvéti napok evangéliumai nem a feltámadás konkrét eseményét kívánják leírni, hiszen ez több szempontból is nehézségbe ütközik. Egyrészt az eseménynek nem volt szemtanúja, másrészt emberi szavainkkal csak körülírni tudjuk, hogy mi történhetett akkor, amikor Jézus feltámadt, megdicsőült. Az evangélium húsvéti beszámolóit tanúságtételek arról, hogy az apostolok személyesen találkoznak a Feltámadottal, láthatják megdicső-

ült testében az Urat. Ezek a tapasztalatok ébresztik fel bennük a hitet, s indítják el őket a tanúságtétel útján.

Mi is történt húsvét hajnalban? Előszörként Mária Magdolna, illetve vele együtt más asszonyok érkeznek Jézus sírjához, s megdöbbenet veszik észre, hogy a barlangot elzáró hatalmas kő nincs a helyén.

Ezután az asszonyok rögtön az apostolokhoz sietnek azzal a szándékkal, hogy értesítsék őket a váratlan fordulatról.

Péter és János a sírhoz sietnek, ahogyan ezt az imént hallottuk. Ők is csak az üres sírt találják az összehajtogatott leplekkel, amelyet a hagyomány a híres torinói lepellel azonosít.

És most egy kis kitérőt teszok.

A keresztény hagyomány annak a gyolcsnak tartja, amivel Jézus holttestét a keleti szokás szerint beburkolták. Bár nem tartozik a hittételek közé ennek igazsága, mégis elgondolkodtató, hogy mi minden egyezik a Jézus korában használt halotti leplekkel.

A Torinói Lepelről eddig könyvtárnyi könyvet, tanulmányt írtak, kutatásával körülbelül 150 ezer órát töltöttek az ezzel foglalkozó tudósok; ez nyolcórás munkaidővel számolva hatvan évet tesz ki.

Lefényképezhető. Mi több!

Egy holland orvosnak a leplen látható kép háromdimenziós információi alapján sikerült előállítania a kép hologramját, amely néhány meglepő újdonsággal szolgál. A hologram lehetővé tette a leplen látható alak „megmozdítását”, ami videón meg is tekinthető. Valamint a fejtetőn sok apró, vérző seb azonosítását. A hologramon láthatók a korbácsütések nyomai, a vérfoltok. Még az is megállapítható, hogy melyik vércsoportba tartozott. A háromdimenziós kép a lepellel kapcsolatos botanikai kutatások eredményeivel, a fűszerek származási helyével is messzemenően megegyezik.

A Torinói Lepellel kapcsolatban összegyűlt történelmi és természettudományi ismeretanyag „jó egyezésben van azzal a feltevessel, hogy e Vászon valóban Jézus Krisztus halotti leple volt.”

Miként a DNS felfedezése óriási léptekkel vitte előre a tudományos életet, úgy a Föltámadott sírjában ott hagyott jelentéktelennek tűnő leplek is a hittudományt, a Krisztusról szóló tanítást, a Krisztus Jézusban való hitet.

De visszatérve a húsvéti eseményekhez.

János apostolban is, az ott hagyott leplek váltották ki a Krisztus föltámadásába vetett hitet.

Ezután, még aznap estefelé megjelenik a többi apostolnak is a feltámadt Jézus.

Mindez elegendő számukra, hogy higgyenek és elkezdjék hirdetni a feltámadást.

Mi még egy többletet is kaptunk. Mi már látjuk az apostolok igehirdetésének a gyümölcsét, Krisztus győzhetetlen sziklavárát, az Egyházát.

Gondoljunk csak arra, hogy amíg élünk, mennyi halottunk emlékét hordozzuk emlékezetünkben.

Ugyanígy az Úr Jézus halálának emlékét is mennyi ember hordozza tudatában. Beleívódott az emberiség kollektív tudatába, de nemcsak halála, hanem föltámadása is. Jézus él, ha nem is az emberiség szívében, de tudatában, kitörölhetetlenül. Jézus örökkön élő!

A mi számunkra sem szükséges ezeknél több jel. Mindezek elegendők ahhoz, hogy bennünk is megszülessen a hit, s magunk is a feltámadás hirdetőivé váljunk. A feltámadásba vetett hitünket és a feltámadt Krisztus iránti szeretetünket azzal tudjuk megmutatni, hogy az apostolokhoz hasonlóan mi is bátran hirdetjük a világban, csüggedt hitű honfitársainknak, hogy van Feltámadás! És Péter apostol szavai: „Hogy Krisztus valóban feltámadt!”

Alleluja!

(F. F.)